

במה זומנין פרק רביעי שבת

מה

עין משפט נר מצוה

אפוקי ככלא. כגון זה שהמזון בדבר אחר והגיה קופה על הגפת לויאל אלא שהגפת מעלה הכל למעלה ומרתיח קדרה שבקופה: אטומא דקומקומא. מיחס של חמין והסחא היחה מלאה טון: גוסיס. גבר ט: מלי שנה מפיסה על גבי מיחס. דהאיא צברייתא בטוף פרקין דשרי: ספס אפוקי מוקיס.

דויתים מסקי הבלא. מאכין יש לאכור להגיה גחלים תחת הקדרה אפי' יתן עליהן אפר אין להמזין קדרה עליהם שהרי הגחלים מעלין הכל למעלה כמו גפת של ויזיס ויש תימה היתך אלו ממזינין על כירות שלט שקרין אטומא וטע"פ שגורפין אותו הוא מוסיף הבל כמו גפת של ויזיס ואומר ר"י שיש ליתן טעם לקיים האונגב דגבי גפת זיכאל למיתא שמהל יעמיין טלה בטובה אלב צכירות שלט לא שייך למיתא הכי ועוד יש שטעוין חפירה גדולה ושעין בה בנין לבנים סביב מכל לך ומלמטה וממזין אותה היטב וגורפין אותה וממזינין בה אם הקדרה ולא דמיא לממזין בדבר האוסף הבל ללא אכור אלא כשממזין ומזינין סביב הקדרה דומיא דרמן אבל תטר או חפירה שיש לזייר בין הדפעת לקדרה אין לאכור יודג מהשהאה חץ על פי שכל הקדרה בתוך התטר וכדפי ברוך פי' שיש לחלק בין תוספת הבל דגפת לתוספת הבל דסירה שלט לפי שהכירה אין תומה אלא מממת האל ועולם מחקרר והאלך אלב הגפת מוסיף הבל מעלמו אומר רבינו שמואל דמותר לקום תפוחים אלל האל סמוך לחשכה אפי' שלא יוכלו לללות מבע"פ דהאלין טפי כמו שהן חמין מתבטיל שנתבטל כמאלל בן דרוסאי דשרי ואפי' דבפי' (ד' י"ג) אכן אין טולין בשר בלל ובינה אלא כדי שיטעו מבע"פ אפי' שפעמים לוחלים בלל ח' מי"ח איש רזוי לאכלו ח' כמו תפוחים ורובה להפיג חריפותן ולמתקן צביקולו. ואם העמין תפוחים עם הקדרה לאכור להחזיר כרים וכסתות על הקדרה שעמקן או להוסיף על אותן כרים אפי' דלס אין קם תפוחים מותר להחזיר כדמגן בפירקין (ד' נ"ה) כסוה ונתגלה מותר לכסוה ולהוסיף נמי חמין בנמרה (ס"ג) אם צל האוסף מוסיף קשקש עם הקדרה תפוחים אכור דלס מחזיר קודם שנתבטלו להסיר הקדרה מעל הכירה ומניחין על הקרקע עד שיגרפו הכירה שמה סבירה לן כחך לישאל דריס כירה (לעיל דף לה) דשרי חזקיה משמיה דרבי געוה על גבי קרקע אם דעוה

ה' ד' מ"י פ"י מהלכות שבת כלכל י' קושיע ל"ח סימן ט"ז ס"ג פ"ח

רבינו חננאל כ"ח ד"א אטומא דקומקומא משום דמיא צונן ומליד חיתום. ואמר נמי למפרס דרורא אטומא דרובא ולאנורי נפלא אנביה דרורא משום (ד' ש"א ר"י) [ד' ש"א ר"י] הכוס סחחין בסדרא וקפיד בשריא דרורא וסחחין ליה ולא דמי לפונקא שהיא מסלית קשריה כפומא דרובא כדנפ"ה כ"ד' ד"א אליעזר אוסר תולין (ק"ט) אכור רבא האי פונקא אפלי דרובא שרי ולא חייש גזיחו כפו ספנת אטומא דרובא כובא אוסר דרא עיבין (אבל) אהל כספנת דהתרת מוסיבין שמי יסוחי הספלות ושניו ספלות לא קפיד בנשירותא משלח (לקמן ק"ט) מי ששור כלי ברוך שופחן בהמה אבל לא כנגד העם סודר קפיד בנשירותא וילכך האי אכור והאי שרי: מ"י מוכין סרסופין. ב' ג' ד"ס סקצדין כרתגן בנענים פוק י"א נבר סוסר שנתערב באחריה כולן סודרין קיצו ועשאו מוכין סודר. מוכין אסיקתא ל"י הא דתניא אין נתנין מוכין לא לתוך הבר ולא לתוך הכסת ב"מ ואין צריך לומר בשבת נשור מחזירין אותן בשבת [ואין צריך לומר ב"מ] אמר רב תפתח בברך בית הצואר בשבת חייב

מ"י פ"י מהלכות שבת כלכל י' קושיע ל"ח סימן ט"ז ס"ג פ"ח

רבינו חננאל כ"ח ד"א אטומא דקומקומא משום דמיא צונן ומליד חיתום. ואמר נמי למפרס דרורא אטומא דרובא ולאנורי נפלא אנביה דרורא משום (ד' ש"א ר"י) [ד' ש"א ר"י] הכוס סחחין בסדרא וקפיד בשריא דרורא וסחחין ליה ולא דמי לפונקא שהיא מסלית קשריה כפומא דרובא כדנפ"ה כ"ד' ד"א אליעזר אוסר תולין (ק"ט) אכור רבא האי פונקא אפלי דרובא שרי ולא חייש גזיחו כפו ספנת אטומא דרובא כובא אוסר דרא עיבין (אבל) אהל כספנת דהתרת מוסיבין שמי יסוחי הספלות ושניו ספלות לא קפיד בנשירותא משלח (לקמן ק"ט) מי ששור כלי ברוך שופחן בהמה אבל לא כנגד העם סודר קפיד בנשירותא וילכך האי אכור והאי שרי: מ"י מוכין סרסופין. ב' ג' ד"ס סקצדין כרתגן בנענים פוק י"א נבר סוסר שנתערב באחריה כולן סודרין קיצו ועשאו מוכין סודר. מוכין אסיקתא ל"י הא דתניא אין נתנין מוכין לא לתוך הבר ולא לתוך הכסת ב"מ ואין צריך לומר בשבת נשור מחזירין אותן בשבת [ואין צריך לומר ב"מ] אמר רב תפתח בברך בית הצואר בשבת חייב

רבינו חננאל כ"ח ד"א אטומא דקומקומא משום דמיא צונן ומליד חיתום. ואמר נמי למפרס דרורא אטומא דרובא ולאנורי נפלא אנביה דרורא משום (ד' ש"א ר"י) [ד' ש"א ר"י] הכוס סחחין בסדרא וקפיד בשריא דרורא וסחחין ליה ולא דמי לפונקא שהיא מסלית קשריה כפומא דרובא כדנפ"ה כ"ד' ד"א אליעזר אוסר תולין (ק"ט) אכור רבא האי פונקא אפלי דרובא שרי ולא חייש גזיחו כפו ספנת אטומא דרובא כובא אוסר דרא עיבין (אבל) אהל כספנת דהתרת מוסיבין שמי יסוחי הספלות ושניו ספלות לא קפיד בנשירותא משלח (לקמן ק"ט) מי ששור כלי ברוך שופחן בהמה אבל לא כנגד העם סודר קפיד בנשירותא וילכך האי אכור והאי שרי: מ"י מוכין סרסופין. ב' ג' ד"ס סקצדין כרתגן בנענים פוק י"א נבר סוסר שנתערב באחריה כולן סודרין קיצו ועשאו מוכין סודר. מוכין אסיקתא ל"י הא דתניא אין נתנין מוכין לא לתוך הבר ולא לתוך הכסת ב"מ ואין צריך לומר בשבת נשור מחזירין אותן בשבת [ואין צריך לומר ב"מ] אמר רב תפתח בברך בית הצואר בשבת חייב

אוסף הבלא, דויתים מסקי הבלא, דשמישמיין לא מסקי הבלא. רבה ורבי וירא איקלעו לבי ריש גלותא **מחזיק** להתיא עברא דאגא כוזא דמיא אפומא דקומקומא **גזירה** רבה, א"ל ר' ירא מאי שנא ממיסם על גבי מיחס? א"ל התם אוקומי קא מוקיס הכא, אלוודי קא מליד, הדר **מחזיק** דפרס דמסתרי אפומיה דכובא ואנח נטלא עילייה, **גזירה** רבה, א"ל ר' ירא אמאי? אמר ליה השתא הוית, לוסוף חזייה דקא מעזר ליה א"ל מאי שנא **מפונקא**? א"ל התם לא קפיד עילייה **בבא** קפיד עילייה: ולא **בבבב**? בעא מיניה רב ארא בר מתנה מאב"י מוכין **שמיין** בהן מהו למטילן בשבת? א"ל יוכי מפני שאין לו קופה של חבו עומד ומפקד קופה של **מוכין** לויכא מסייע ליה ***זומנין בגיז צמר, ובציפי צמר, ובלשונות של ארגמן, ובמוכין ואין מטלטלין אותן אי משום הא לא איריא הכי קאמר אם לא שמיין בהן אין מטלטלין אותן אי הכי מאי למימרא? מהו דתימא חזי למונא עלייהו קמ"ל: רב חסדא ישראל לאהדורי **אחורא** לבי סדיא בשבתא איתניב, רב חנן בר חסדא לרב חסדא **מחזירין** בית הצואר בשבת אבל לא פותחין ואין נותנין את המוכין לא לתוך הבר ולא לתוך הכסת ב"מ ואין צריך לומר בשבת? לא קשיא **הא** בחדתי **הא** בעתיק, תניא נמי הכי **אין** נותנין את המוכין לא לתוך הבר ולא לתוך הכסת ב"מ ואין צריך לומר בשבת, נשור מחזירין אותן בשבת ואין צריך לומר ביום טוב, אמר רב יהודה אמר רב **איהפוח** בית הצואר בשבת חייב השאת, מתקיף לה רב כהנא רב**

אפוקי ככלא. כגון זה שהמזון בדבר אחר והגיה קופה על הגפת לויאל אלא שהגפת מעלה הכל למעלה ומרתיח קדרה שבקופה: אטומא דקומקומא. מיחס של חמין והסחא היחה מלאה טון: גוסיס. גבר ט: מלי שנה מפיסה על גבי מיחס. דהאיא צברייתא בטוף פרקין דשרי: ספס אפוקי מוקיס. שמיין שיהו משומרין ואומר ר"י דברייתא לא שמיע ליה ולא מחזירייתא פריך אלא ממעשים בכל יום שטענין מיחס על גבי מיחס תימה דהכי דמי אי יד סולדת בו הכי הוה בעי למישרי אפי' שנתבטל מי לא ידע דתולדות האור כחור דתגן (לעיל דף לה) אין טולין בינה אלב כהר דלא מוסיף הבלא, והאשמינין **בבבב** דסתם מוכין מוקלות גינה אלב צ"י זומנין צפן אי כמי שידך **לכך**: למונא. להיסב עליהן: לאסדורי אורא לבי סדיא. להחזיר מוכין שפלו מן הבר לתוך: פסירין צים הולא. שדך הטבחים לקסוק: אלל לא שומיין. לכתחילה דהשתא עביד ליש מנא: כפדסי. שלא היו משולם לישו אכור דהשתא עביד ליה מנא: כפסיקי. להחזירו לכר זה שפלו מנא: ספוסה צים הולא. של חלוק לכתחילה: סייב טפסא. דהשתא קמשי ליה מנא וחייב משום מכה כפטיש והייט גמר מלאכה: מה

רבינו חננאל

כ"ח ד"א אטומא דקומקומא משום דמיא צונן ומליד חיתום. ואמר נמי למפרס דרורא אטומא דרובא ולאנורי נפלא אנביה דרורא משום (ד' ש"א ר"י) [ד' ש"א ר"י] הכוס סחחין בסדרא וקפיד בשריא דרורא וסחחין ליה ולא דמי לפונקא שהיא מסלית קשריה כפומא דרובא כדנפ"ה כ"ד' ד"א אליעזר אוסר תולין (ק"ט) אכור רבא האי פונקא אפלי דרובא שרי ולא חייש גזיחו כפו ספנת אטומא דרובא כובא אוסר דרא עיבין (אבל) אהל כספנת דהתרת מוסיבין שמי יסוחי הספלות ושניו ספלות לא קפיד בנשירותא משלח (לקמן ק"ט) מי ששור כלי ברוך שופחן בהמה אבל לא כנגד העם סודר קפיד בנשירותא וילכך האי אכור והאי שרי: מ"י מוכין סרסופין. ב' ג' ד"ס סקצדין כרתגן בנענים פוק י"א נבר סוסר שנתערב באחריה כולן סודרין קיצו ועשאו מוכין סודר. מוכין אסיקתא ל"י הא דתניא אין נתנין מוכין לא לתוך הבר ולא לתוך הכסת ב"מ ואין צריך לומר בשבת נשור מחזירין אותן בשבת [ואין צריך לומר ב"מ] אמר רב תפתח בברך בית הצואר בשבת חייב

רב נסים גאון

פ"ד אמר ר' יירא מאי שנא ממיסם על גבי מיחס? במוק הפרק (דף לה) בבבביתא גריס ובבביתא מיחס על גבי מיחס ומאי שנא ממיסם על גבי מיחס? עיקר דיליה שפונקא: עיקר דיליה שפ"ק ר' אליעזר אוסר תולין את המשפחה ב"מ (דף ק"ט) אמר רבא האי פונקא אפלי דרובא שרי ותיא ואיכא דאמרי מאי שנא ממיסם על גבי מיחס? רבא דמי שרי וירא עם רבא דהא ספלין דרא

ד"ה ה"א

מנא מושל בשבת ומה שנהגו להסיר הקדרה מעל הכירה ומניחין על הקרקע עד שיגרפו הכירה שמה סבירה לן כחך לישאל דריס כירה (לעיל דף לה) דשרי חזקיה משמיה דרבי געוה על גבי קרקע אם דעוה להחזיר: **מאי** שנה ממיסם ע"ג מיחס. קשה לר"י דבבביתא גופה דשרי מיחס ע"ג מיחס כסוף פרקין קתיי בהדיא ולא בשביל שימזין תימה דהכי דמי אי יד סולדת בו הכי הוה בעי למישרי אפי' שנתבטל מי לא ידע דתולדות האור כחור דתגן (לעיל דף לה) אין טולין בינה אלב כהר דלא מוסיף הבלא, והאשמינין **בבבב** דסתם מוכין מוקלות גינה אלב צ"י זומנין צפן אי כמי שידך **לכך**: למונא. להיסב עליהן: לאסדורי אורא לבי סדיא. להחזיר מוכין שפלו מן הבר לתוך: פסירין צים הולא. שדך הטבחים לקסוק: אלל לא שומיין. לכתחילה דהשתא עביד ליש מנא: כפדסי. שלא היו משולם לישו אכור דהשתא עביד ליה מנא: כפסיקי. להחזירו לכר זה שפלו מנא: ספוסה צים הולא. של חלוק לכתחילה: סייב טפסא. דהשתא קמשי ליה מנא וחייב משום מכה כפטיש והייט גמר מלאכה: מה

ה"ק אם לא טמן אין מטלטלין אותו. אשכחין קאי ולא אגזיז למר דגזיז למר אפי' טמן אין מטלטלין: **ה"א** בחדתי הא כפתיקי. ואמר ר"י שאם נתקו חסוי הסרבול אם הנקב רחב ויכול להכניסם בלא תורה שרי כיון דעתיקי ובלבד שיחסם צענין זה שלא יהא לחוש שמה יתקע דבענין שהוא רגילות לתקוע ולקשור גראה ולאסורין להחזיר כדאסריין ברש"ש כל הכלים (דף קכ"ג) החזרת שידה תיבה ומגדל גזירה שמה יתקע: וכו'